

NAV Helseforvaltning
Att : Unni Børresen
Postboks 5, St. Olavs Plass

Larvik, 04.10.2007

0130 OSLO

Vår ref : 17175/1270

MANUELLTERAPEUTERS HENVISNINGSADGANGEN I HENHOLD TIL RETTIGHETSREFORMEN AV 1. JANUAR 2006

Undertegnede representerer Foreningen Manuellterapeutenes Servicekontor BA.

Servicekontoret betjener de fleste av landets manuellterapeuter.

Utgangspunktet for rettighetsreformen jfr. Odelstingsproposisjon nr. 28 (2005-2006), gir manuellterapeuter og kiropraktorer adgang til å henvise til fysioterapeut på lik linje med lege. Denne reformen i norsk helsevesen kommer til uttrykk bl.a. i folketrygdlovens § 5-8, tredje ledd, jfr også proposisjonens pkt 3.6 flg.

På enkelte områder forekommer det imidlertid at myndighetene gjennom definisjoner eller fortolkninger gjør innskrenkninger i manuellterapeuters og kiropraktorerers henvisningsrett. Vi er nylig gjort kjent med et slikt tilfelle som omhandler ”terapiledning”. Det heter således I brev fra NAV til Norsk Fysioterapeutforbund bl.a.:

”[Det er ..] fortsatt bare er lege som kan henvise til terapiledning, og det må alltid foreligge forhåndstilsagn. Manuellterapeuter kan derfor ikke henvisning til terapiledning foreløpig. Det er gitt uttømmende retningslinjer i rundskriv til § 5-22, og inntil det eventuelt er tatt inn endringer der, er det kun leger som kan henvise.”

Henvisning fra ”lege” fortolkes med andre ord bokstavig.

Etter min oppfatning er det grunnlag for å hevde, basert på Stortingets behandling av saken, at manuellterapeuters henvisningsadgang skal være generell og helt likestilt med legers, med mindre det eksisterer tungtveiende og spesielle grunner som gjør det nødvendig å gjøre unntak fra hovedregelen. Relevante temaer er behandlet i § 5-22 – ”bidrag til spesielle formål”. Av disse retningslinjene fremgår bl.a. at manuellterapeuter kan henvise til fysioterapi i utlandet. I lys av dette blir det besynderlig at manuellterapeuter *ikke* skal kunne henvise til *terapiledning*. Dette er etter min oppfatning heller ikke i tråd med Stortingets forutsetninger.

Jeg synes det er uhyre vanskelig å se noen begrunnet årsak til at henvisning til terapiridning skal være unntatt fra den generelle henvisningsadgangen som manuellterapeuter og kiropraktorer nå er tillagt. Jeg har også vanskelig for å se at det i denne sammenheng skulle foreligge noen som helst misbruksrisiko. Dersom NAV skulle inneha dokumentasjon på slikt misbruk, eller kan sannsynliggjøre misbruksrisiko i denne sammenheng, vil jeg sette pris på å motta slik informasjon/dokumentasjon.

Dersom NAV skulle komme til at slik misbruksrisiko *ikke* foreligger bør regelverket endres.

Det er for øvrig min oppfatning at denne type ”unntak” fra hovedregelen om generell henvisningsadgang er egnet til å skape usikkerhet - og dertil byråkratisere og fordyre den klart uttrykte målsetting som Stortinget har besluttet ved å gi nye grupper henvisningsadgang.

Jeg anmoder NAV om å bidra til å endre bestemmelsene i § 5-22 under *terapiridning* slik at også manuellterapeuter og kiropraktorer kan foreta slik henvisning. Forutsetningen er naturligvis at diagnosen og arten av medlemmets funksjonshemming tilsier dette. Vilkåret om forhåndstilsagn fra NAV forutsettes på samme måte opprettholdt.

Deres tilbakemelding imøtesees.

Med vennlig hilsen

Jan Birger Løken
Advokat

Kopi: NAV Helseforvaltning v/Hilde Furuvoold
Foreningen Manuellterapeutenes Servicekontor BA, v/Peter Lehne